

Skriftlig begrundelse

Det fremgår af ministerens besvarelse af spørgsmål nr. S 2060, at antallet af akademikere i staten er steget med 46 pct. siden 1987. Tallene tyder på, at bureaukratiet vokser voldsomt. Det er mærkværdigt, at den massive indførelse af informationsteknologi i centraladministrationen øjensynlig ikke har øget akademikernes produktivitet.

Ministerens skylder et svar på, om udviklingen skyldes manglende udgiftskontrol i staten, at højt kvalificerede personer ansættes for at skrive fine rapporter til hinanden, at der er blevet ansat flere akademikere til mere regulering af borgerne, eller at der er blevet mere politisk rådgivning af ministrene.

Finansministeren (Mogens Lykkesøft):

Den største del af væksten i antallet af akademikere i staten ligger inden for uddannelsesområdet.

En del af den vækst skyldes en teknisk omlægning i 1991, hvor fondsansatte forskere på universiteterne kom ind i opgørelsen. En anden del skyldes regeringens bevidste prioritering af uddannelsesindsatsen.

Det har medført flere ansatte og en større produktion på universiteterne, på de videregående uddannelsesinstitutioner og på erhvervs-skolerne.

Samlet set er der ikke tale om et stigende personaleforbrug, men om et stigende uddannelses- og kvalifikationsniveau hos de statsansatte, og det er ikke en udvikling, der bekymrer mig.

Endelig kan det bemærkes, at der ikke er grund til at tro, at det stigende antal akademikere i staten medfører, at det private erhvervsliv vil få problemer med at skaffe kvalificerede kandidater.

Dels fremgår det af arbejdsministerens redegørelse fra februar 1996 om flaskehalsindsatsen, at der ikke er risiko for flaskehalse inden for akademikerområdet, dels medfører den styrkede uddannelsesindsats, at der nu uddannes flere akademikere end før. Antallet af personer i arbejdsstyrken med en lang videregående uddannelse er således siden midten af 1980'erne steget med over 30.000 personer.

Jens Løgstrup Madsen (V):

På det pressemøde, som statsministeren afholdt efter regeringsmødet, oplyste statsministeren, at regeringen vil gøre en særlig indsats for at kom-

me regelbureaukratiet til livs, og i mandagsudgaven af Børsen kan vi se, at vi drukner i regler, og det er offentlige ledere, der kommer med den konklusion.

Derfor vil jeg spørge, om finansministeren mener, at den udvikling i retning af en voksende regelmængde har haft indflydelse på antallet af akademisk ansatte i centraladministrationen.

Finansministeren (Mogens Lykkesøft):

Det tror jeg ikke; svaret er nok nærmest nej – af de grunde, som egentlig også var indeholdt i min besvarelse i første omgang – men det er da klart, at vi har et fælles problem med en stigende regelproduktion i samfundet.

Jeg husker jo, hvordan den regering, hvori hr. Løgstrup Madsens parti i mere end 10 år indgik, lancerede store afbureaukratiseringskampagner, hvor udbyttet var såre beskedent, idet den mængde regler, der var ved den regerings fra-træden, var betydelig større end den mængde regler, der var ved regeringens tiltræden.

Så vi har en fælles opgave i at mindske regelproduktionen og forenkle reglerne dér, hvor det kan lade sig gøre. Det var det, statsministeren talte om i går, og som hr. Løgstrup Madsen refererede til. Og fra regeringens side ser vi selvfølgelig frem til, at også oppositionen medvirker konstruktivt, hvis en regelforenkling skal omkring Folketinget.

Jens Løgstrup Madsen (V):

Flere undersøgelser har vist, at der inden for den private sektor finder en ganske betydelig produktivitetstigning sted blandt akademiske undersøgelser. Og der er ikke blot tale om danske undersøgelser, men også – og i særlig grad – om internationale undersøgelser.

Finder finansministeren, at disse produktivetsforbedringer, som har fundet sted inden for den private sektor, på tilsvarende vis har fundet sted inden for centraladministrationen?

Finansministeren (Mogens Lykkesøft):

Nu har jeg ikke noget dybtgående kendskab til summen af de undersøgelser, der er foretaget, men det, jeg kan svare på, er, at denne regering – og det gjaldt i øvrigt også den foregående – hele tiden beskæftiger sig med, hvordan kan den forbedre kvaliteten af den offentlige virksomhed, servicen over for borgerne og omkostningsbevidstheden, og jeg er ikke spor i tvivl om, at der gøres betydelige fremskridt.